

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: L. Lavric)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Muruianu, I. Cotruță, N. Simciuc)

DECIZIE

22 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Miron împotriva Guvernului Republicii Moldova, Procuraturii Generale, Ministerului Finanțelor și a Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin erorile săvârșite în procesul penal,

împotriva încheierii din 06 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 24 aprilie 2018, Alexandru Miron a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului RM, Procuraturii Generale a RM, Ministerului Justiției al RM și Ministerului Finanțelor cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 9 131,96 de euro și 19558,22 de lei, a prejudiciului moral în sumă de 850000 de lei, cauzat prin erorile săvârșite în procesul penal de către procuratură și instanțele de judecată și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10000 de lei.

Prin hotărârea din 29 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Miron împotriva Guvernului RM, Procuraturii Generale a RM, Ministerului Justiției al RM și Ministerului Finanțelor cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin erorile săvârșite în procesul penal, a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d. 100-104)

Prin decizia din 3 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc, și a fost menținută hotărârea din 29 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. (f.d. 131,132-142)

Prin încheierea din 30 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiției, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc, împotriva deciziei din 3 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău. (f.d. 167-170)

La 06 noiembrie 2019, Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 03 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat a declara admisibilă cererea de revizuire, a admite

cererea de revizuire, a casa integral hotărârea din 29 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Prin încheierea din 06 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca inadmisibilă cererea lui Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc, privind revizuirea deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2019.

La 13 februarie 2020, Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea încheierii din 06 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău cu soluționarea acesteia în instanța de recurs.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea cererii de revizuire s-a redat conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de revizuire a normelor legale aplicabile speței.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele dosarului rezultă că copia încheierii recurate a fost expediată în adresa părților la 06 februarie 2020, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d. 200), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 13 februarie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele dosarului, la 06 noiembrie 2019, Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 03 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, care prin încheierea din 06 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins ca inadmisibilă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că Curtea de Apel Chișinău corect a constatat inadmisibilitatea acesteia, or temeiurile declarării revizuirii împotriva hotărârilor judecătorești irevocabile de către legiuitor sunt specificate exhaustiv în art. 449 Cod de procedură civilă.

Așadar, materialele cauzei cert denotă că revizuentul a depus cererea de revizuire în conformitate cu prevederile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, invocând că i-au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute anterior adoptării deciziei a cărei revizuire

solicită, și anume referindu-se la Hotărârea Parlamentului RM nr. 39 din 08 iunie 2019, prin care a fost recunoscut caracterul captiv al statului.

Pentru a invoca acest temei de drept, Colegiul menționează că circumstanțele sau faptele date trebuie să existe până la data pronunțării hotărârii, să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente și pertinente, să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată, să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă.

Concomitent, Colegiul notează că circumstanțele nou-descoperite pot fi definite ca totalitatea de fapte juridice (obiect al probației) care duc la apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile, care au o importanță esențială pentru soluționarea justă a cauzei civile, totodată, având putere decisivă asupra concluziei instanței de judecată, care nu au fost cunoscute revizuentului anterior, dar existau până la momentul pronunțării hotărârii, care să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă și dacă revizuentul dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Prin urmare, pentru a redeschide procesul pe temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă este important ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii, a cărei revizuire se cere, despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire. Mai mult, revizuentul trebuie să demonstreze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Or, lipsa acestui suport probatoriu, ca element obligator al temeiului prevăzut la art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, decade sau lipsește revizuentul de posibilitatea invocării unui atare temei.

Astfel, Colegiul atestă că cele invocate de revizuentul/ recurent, în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă.

În consecință, argumentele invocate de revizuent nu cad sub incidența prevederilor art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, și ca rezultat indică la caracterul declarativ al cererii de revizuire, fiind lipsită de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a revizuirii.

Mai mult, se impune a menționa că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, iar competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Pornind de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere printre altele, că atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (cazul Brumărescu contra României).

Principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești cere că nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (cazul Roșca contra Moldovei).

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea din 06 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Alexandru Miron, reprezentat de avocatul Nicolae Daniliuc.

Se menține încheierea din 06 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Miron împotriva Guvernului Republicii Moldova, Procuraturii Generale, Ministerului Finanțelor și a Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin erorile săvârșite în procesul penal.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat